

POSTANOWIENIE

Dnia 7 maja 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 7 maja 2026 r.

zażalenia obrońcy skazanego **J. W.**

na zarządzenie upoważnionego sędziego Wydziału V Karnego odwoławczego Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 20 lutego 2026 r., sygn. akt V WKK 98/25, w przedmiocie zażalenia obrońcy na postanowienie Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 9 stycznia 2026 r., V WKK 98/25, o nieuwzględnieniu wniosku o przywrócenie terminu do złożenia kasacji,

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Starogardzie Szczecińskim wyrokiem z dnia 20 grudnia 2024 r., sygn. akt II K 87/24, uznał oskarżonego J. W. za winnego przestępstwa z art. 190a § 1 k.k. w zw. z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. Po rozpoznaniu apelacji obrońcy Sąd Okręgowy w Gdańsku wyrokiem z dnia 8 lipca 2025 r., sygn. akt V Ka 741/25, zaskarżony wyrok utrzymał w mocy. W dniu 19 grudnia 2025 r., tj. po upływie 30-dniowego terminu, kasację od wyroku Sądu odwoławczego wniosła obrońca skazanego, składając jednocześnie wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia kasacji.

Sąd Okręgowy w Gdańsku postanowieniem z dnia 9 stycznia 2026 r., sygn. akt V WKK 98/25, nie uwzględnił wniosku obrońcy skazanego i odmówił skazanemu przywrócenia 30-dniowego terminu do wniesienia kasacji od wyroku

Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 8 lipca 2025 r., sygn. akt V Ka 741/25. Zarządzeniem z dnia 9 stycznia 2026 r., sygn. akt V WKK 98/25, upoważniony sędzia Wydziału V Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w Gdańsku odmówił przyjęcia kasacji złożonej przez obrońcę skazanego od wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 8 lipca 2025 r., sygn. akt V Ka 741/25, jako złożonej po upływie ustawowego terminu.

Zażalenie na „zarządzenie odmawiające uwzględnienia wniosku o przywrócenie terminu do przyjęcia kasacji” wniosła obrońca skazanego. Zarządzeniem z dnia 20 lutego 2026 r., sygn. akt V WKK 98/25, upoważniony sędzia Wydziału V Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w Gdańsku odmówił przyjęcia zażalenia.

Zażalenie na zarządzenie z dnia 20 lutego 2026 r. wniosła do Sądu Najwyższego obrońca skazanego, zarzucając obrazę przepisów postępowania: art. 118 § 1 k.p.k., art. 528 §1 pkt 3 k.p.k., art. 524 § 1 k.p.k., art. 126 § 1 k.p.k., art. 41 k.p.k., art. 5 § 2 k.p.k., art. 7 k.p.k. i art. 6 k.p.k. w zw. z art. 167 k.p.k., art. 180 § 2 k.p.k., art. 74 § 1 k.p.k., art. 624 § 1 k.p.k., art. 410 k.p.k. i błąd w ustaleniach faktycznych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 528 § 1 pkt 3 k.p.k. nie przysługuje środek odwoławczy na odmowę przywrócenia terminu do wniesienia kasacji. Powyższy przepis reguluje tę kwestię jednoznacznie (zob. także postanowienie SN z dnia 4 lipca 2006 r., sygn. akt V KZ 21/06). Rozstrzygnięcie zawarte w zaskarżonym zarządzeniu było zatem całkowicie zasadne.

Na marginesie należy zaznaczyć, że żaden z argumentów zawartych w treści zażalenia nie miał znaczenia dla rozstrzygnięcia w tej sprawie. Brak środka odwoławczego na odmowę przywrócenia terminu do wniesienia kasacji nie zależy bowiem ani od stanu zdrowia skazanego, ani od kwestii proceduralnych w toku postępowania przed Sądem I lub II instancji.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak na wstępie.

[J.J.]

[a.1]